

gang fundet deres Løsning. Jeg skal kun bemærke ganske leilighedsvis, at Spørgsmaalet om Raadensaarets Ordning gennem mange Sider har givet Anledning til mange Klager og til megen Misfornøielse rundt omkring; det er et Spørgsmaal, som det er forbundet med megen Vanffelighed at faae løst. Dette Spørgsmaal er blevet løst ved Forslaget, og det har hørt den mærkelige, ualmindelig lykkelige Skæbne, at der under hele Forhandlingen ikke er yttret et eneste Ord derimod. Der er flere Spørgsmaal af samme Bestaaffenhed, som ogsaa ere blevne løste. Nu havde jeg troet, at Sagen skulde komme til en endelig Løsning, men imidlertid har jeg strax ved Begyndelsen af Forhandlingen sagt, at dette Haab hos mig i høi Grad er blevet svækket ved den Raade, hvorpaa man er traadt op paa forskjellige Møder omkring i Landet. Jeg fandt det derfor naturligt først at se, hvorledes Stemningen her i Thinget vilde vise sig. Og det viste sig da, som jeg maatte vente, at man istedetfor at træde frem med Forslaget, saaledes som man efter forskjellige Anstrengelser havde bragt det til at staa ved den sidste Forhandling her i Thinget, valgte at gaa tilbage til den Ordning, det fik ved den 3die Afstemning i Folkethinget, inden det var kommet over i Landstinget. Dette var selvfølgelig Noget, som maatte gjøre, at jeg indsaa, at under alle Omstændigheder vilde denne Sag, hvis den skulde tilendebringes, drages længere ud, idet jeg turde forudsætte, at det andet Thing umuligt vilde gaa ind paa et Forslag, som man enstemmigt tidligere havde været imod, og ligesaalidt vilde Ministeren gaa ind paa det, saa at man altsaa henstød Sagens Tilendebringelse til et senere Tidspunkt. Naar Lovforslaget nu fremtræder, som det ikke sidst fremtraadte, da det var naaet til eneste Behandling i begge Thing, saa maa jeg tilstaa, at det virkelig overraskede mig meget at finde Vædringsforslag stillede her til 2den Behandling, ikke fra Regjeringens Side og heller ikke fra deres Side, som iøvrigt vare imod Lovforslaget, men fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds. Det er dette Faktum, der er saa mærkværdigt, og som ganske er overjet af den nævnte ærede Rigsdags-

mand og ganske vist ogsaa af Andre. Det ene fører det andet med sig. Men det ærede Medlem kom med Forslag til Forandring af det Punkt, som jeg, for at bruge hans eget Udtryk, mener, at man skal være ligesom lidt om over, saa at det ærede Medlem kan tænke sig, at min Følelse blev lidt saaret ved at se, at et af de Punkter, hvorom vi Alle vare enige, blev saa unænsomt berørt ved et Vædringsforslag af det ærede Medlem; og man maa tilstaa, at det er en væsentlig og stor Forandring, der er foreslaaet, men den har til ingen Tid været berørt hverken i Kirkekommissionen eller her i Thinget. I Kirkekommissionen holdt man sig alene til de saakaldte sakramentale Handlinger. Her optog man Vigtaler, og uagtet jeg har Noget derimod, er jeg dog ikke saa ganske uenig i, hvad der er blevet sagt om Vigtaler, hvad ogsaa det ærede Medlem veed. Jeg havde ikke ønsket, at det blev taget med; men det blev taget med, og jeg sluttede mig dertil. Men iøvrigt var der intet Forbud; man har fra alle Sider erkjendt, at det maatte være tilladt at give baade for Konfirmation og for Vægteskab, og man kunde ogsaa nok give Offer, kun ikke Offer i Kirken, thi dette var udtrykkelig forbudt. Naar dette Forslag var blevet saaledes affattet, vilde der ikke have været nogen Hindring fra min Side. Den ærede Rigsdagsmand tager derfor meget feil, naar han siger, at jeg idag har kæmpet for det Forslag, der blev vedtaget sidst; thi om dette sagde jeg kun, at jeg i og for sig nok kunde gaa ind paa det, jeg sagde, at det kunde i visse Henseender have sine Fordele, hvad jeg ikke har negtet; men hvad jeg talte imod, var det Forslag, som nu foreligger, og som er hans Forslag til en Forandring af det, som blev vedtaget sidst baade her og i Landstinget, og som fik Tilslutning hos Ministeren. Dette tror jeg er uomstødeligt. Hvad forøvrigt angaar Fortolkningen af mine Bemærkninger om Forstaaelsen af dette Forslag, da undrer det mig ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand ikke fandt, hvad der egentlig var min Tankegang, som jeg tror, at det blev sagt fra min Side, nemlig, at jeg vel kunde forstaa det, hvis man vilde sætte denne Bestemmelse ind, for at udtale den efter min Mening fuldkommen unødvendige